

แรงจูงใจในการท่องเที่ยวและแนวโน้มการท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้อาศัยในจังหวัดลำปาง หลังการแพร่ระบาดของโควิด-19

TRAVEL MOTIVATION AND DOMESTIC TOURISM TRENDS OF RESIDENCE IN LAMPANG PROVINCE AFTER THE COVID-19 PANDEMIC

ปวีณา อัครานิก* และนิยตา กาวีวงศ์**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความกังวลใจต่อการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 แรงจูงใจในการท่องเที่ยวของผู้อาศัยในจังหวัดลำปางหลังการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้อาศัยในจังหวัดลำปางหลังการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คนได้มาจากการสุ่มตามสะดวก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในการท่องเที่ยวหลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 ของกลุ่มตัวอย่าง 385 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 18-25 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี หรืออนุปริญญา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวน ไม่เกิน 15,000 มีอาชีพพนักงานบริษัท

ผลการศึกษาด้านความกังวลใจในภาพรวมที่มีต่อสถานการณ์โควิด-19 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วย ในส่วนด้านแรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบบผัดดันในภาพรวม มีความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วย และส่วนด้านแรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบบดึงดูดภาพรวมของผู้อาศัยในจังหวัดลำปาง มีความคิดเห็นในระดับ เห็นด้วย

ผลการวิจัยด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่เดินทางกับครอบครัวโดยเลือกใช้นานพาหนะด้วยรถยนต์ ชอบเดินทางท่องเที่ยวโซนภาคเหนือ และมีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวประเภทแนวพิก่อน ใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ 3 วัน โดยไม่เข้าร่วมโครงการใดเลยของภาครัฐ ในส่วนของค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายที่มากกว่า 2,000 บาท ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าใช้จ่ายอาหาร ค่าใช้จ่ายซื้อสินค้า และค่าใช้จ่ายที่พัก ในส่วนค่าใช้จ่ายที่มากกว่า 1,000 บาท ได้แก่ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ และส่วนค่าใช้จ่ายที่น้อยกว่า 500 บาท ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน และค่าเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว

ผลวิเคราะห์แรงจูงใจแบบผัดดัน กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า ในส่วนผู้ที่มีระยะเวลา 1 - 3 วัน ในการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบบผัดดันด้วยการเติมพลังให้กับตัวเองมากที่สุด ในส่วนผู้ที่มีค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 500 - มากกว่า 2,000 บาทในการเดินทางส่วนใหญ่ มีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบบผัดดันด้วยการเสริมความสัมพันธ์ด้วยประสบการณ์มากที่สุด

ผลวิเคราะห์แรงจูงใจแบบดึงดูด กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า มีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบบดึงดูดด้วยความสวยงามและปลอดภัยมากที่สุด

ผลวิเคราะห์ความกังวลใจที่มีต่อสถานการณ์โควิด-19 กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า ส่วนใหญ่มี ความกังวลใจที่มีต่อสถานการณ์โควิด-19 ด้านเศรษฐกิจมากที่สุด

* นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการและการเป็นผู้ประกอบการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ABSTRACT

The objectives of this research are to study anxiety about the COVID-19 pandemic, to study the tourism motivation of residence in Lampang province after the COVID-19 pandemic and to study trends of residence in Lampang after the COVID-19 using a quantitative research model by sample of 385 people was drawn by convenient random sampling. Data were analyzed using descriptive statistics consisting of frequency, percentage, mean and standard deviation.

The results showed that the general characteristics of the sample group in tourism after the COVID-19 pandemic of the 385 sample groups most of them are female group, aged between 18-25 years, have a bachelor's degree or diploma, have an average monthly income of not more than 15,000 baht and most of them are company employees.

The results of a study on overall anxiety about the situation of COVID-19 of the residence in Lampang province, the sample group had a agree level of opinions. In part of overall push motivation of the sample group had opinion agree and in part of overall pull motivation of the sample group had opinion agree.

The results of tourism behavior, it was found that most of the travel participants traveled with their families by using vehicles by car. Likes to travel in the northern region and is interested in leisure-style tourist attractions. Most travel time is 3 days without participating in any government projects. In terms of various expenses in traveling expenses over 2,000 baht include travel expenses, food expenses, purchase expenses and accommodation expenses. For expenses over 1,000 baht including other expenses, and the expenses less than 500 baht are expenses for participating in community activities and entrance fees to tourist attractions.

The results of push motivation with tourism behavior, it was found that those who have the most time to travel 1 - 3 days be motivated to travel by recharging themselves and those who have the most travel expenses less than 500 - more than 2,000 baht there is a strong motivation to travel by strengthening relationships.

The results of pull motivation with tourism behavior, it was found that pull motivation by the most aesthetics and safety.

The results of anxiety with tourism behavior, it was found that most are anxiety by economic.

บทนำ

ในช่วงต้นปีพ.ศ. 2563 ประเทศไทยได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ส่งผลให้เศรษฐกิจทุกภาคส่วนของประเทศหยุดลงแบบฉับพลัน เกิดภาวะเศรษฐกิจถดถอย ภาคธุรกิจทยอยปิดกิจการเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศก็หยุดชะงักเนื่องจากข้อจำกัดในการเดินทางต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นปีพ.ศ. 2563 ที่รัฐบาลประกาศปิดประเทศ หลังจากนั้นเมื่อช่วงต้นปี พ.ศ.2564 ประเทศไทยเริ่มเปิดประเทศ และสนับสนุนให้คนไทยเดินทาง

ท่องเที่ยวภายในประเทศ ผู้อำนวยการโครงการวิเคราะห์เศรษฐกิจเชิงลึก TDRI คาดว่า GDP ของไทยกลับสู่ช่วงก่อนเกิดโควิดหรือคาดเติบโต 3.5 % ในปี 2566 เมื่อเทียบกับปี 2562 ที่เติบโต 2.3 % จากการท่องเที่ยว ส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวจะฟื้นตัวในระดับ 39 ล้านคน หรือคิดเป็น 12 % ของ GDP ได้ตั้งแต่ปี 2567 เป็นต้นไป (Bangkokinsight, 2566) ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาระดับความกังวลใจที่มีต่อการระบาดของไวรัสโควิด-19 รวมถึงแรงจูงใจในการท่องเที่ยว และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้อาศัยในจังหวัดลำปางว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรหลังการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ของผู้อาศัยในจังหวัดลำปาง เนื่องจากถึงแม้ว่าจังหวัดลำปาง จะมีค่า GPP น้อยกว่าจังหวัดขนาดใหญ่อย่างเชียงใหม่ แต่จังหวัดลำปาง เป็นเมืองรองขนาดเล็กที่สำคัญเมืองหนึ่งของทางภาคเหนือของประเทศไทย มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ วัดพระธาตุลำปางหลวง อุทยานแห่งชาติแจ้ซ้อน ศูนย์อนุรักษ์ช้างไทย กาดกองต้า พิพิธภัณฑ์เซรามิค ฯลฯ ซึ่งได้รับผลกระทบเป็นอย่างมากจากโรคระบาดโควิด ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าจังหวัดลำปางเป็นเมืองรอง ขนาดเล็กที่น่าสนใจ รวมถึงคาดหวังว่าผลการศึกษานี้จะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยว และแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของผู้อาศัยในจังหวัดลำปางในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์แก่บริษัทนำเที่ยวจังหวัดลำปางในการจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวให้ตรงกับความต้องการของลูกค้ามากขึ้น และช่วยชี้แนะแนวทางให้แก่ผู้ดูแลนโยบายและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศหลังการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 สามารถนำข้อมูลที่ได้อาจการวิจัยนี้มาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบการดำเนินธุรกิจให้สอดคล้องกับความต้องการ และสามารถให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งสามารถแข่งขันในตลาดอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2551, น. 37-39) กล่าวว่า การเดินทางและการท่องเที่ยวเกิดจาก ความต้องการและความรู้สึกภายในของแต่ละบุคคลอย่างแท้จริง ประกอบกับมีปัจจัยต่าง ๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมที่ผลักดันให้สามารถเดินทางได้ และยังมีแรงจูงใจอีกหลายอย่างที่ดึงดูด และรเร้าให้คนอยากเดินทางมากขึ้น แรงจูงใจที่สำคัญ ได้แก่ แรงจูงใจในการท่องเที่ยว เป็นตัวแปรสำคัญที่เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงแนวโน้มการท่องเที่ยว และรูปแบบของผลิตภัณฑ์ในการท่องเที่ยวที่ต้องการ โดยการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ ปัจจัยแรงจูงใจเชิงผลักดัน (Push Motivation) หมายถึง ปัจจัยภายในจากตัวนักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นแรงขับที่กระตุ้นความรู้สึกที่มาจากแก่นแท้ของจิตใจ และปัจจัยแรงจูงใจเชิงดึงดูด (Pull Motivation) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับจุดหมายปลายทาง และความน่าดึงดูดใจของสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ

พัชรียา แก้วชู (2563, น. 5) กล่าวว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยว เป็นการกระทำหรือกริยาใด ๆ ของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการท่องเที่ยว หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติกิจกรรมการท่องเที่ยว รวมทั้งกระบวนการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งเป็นตัวกำหนดการกระทำดังกล่าวเพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลให้ได้รับความพึงพอใจระดับหนึ่งในการเดินทางไปท่องเที่ยวยังสถานที่นั้น ๆ โดยจะต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว รูปแบบการเดินทางท่องเที่ยว บุคคลที่มีอิทธิพลหรือมีส่วนร่วมในการเดินทางท่องเที่ยว ประสบการณ์ในการเดินทางท่องเที่ยว ระยะเวลาที่เดินทางท่องเที่ยว เป็นต้น

ตฤไล จำปาวัลย์ (2561) ได้ให้ความหมายว่า ความวิตกกังวล เป็นภาวะที่เกิดจากอารมณ์ของมนุษย์ทุกคนที่สามารถประสบพบเจอได้บ่อยในการใช้ชีวิต เป็นอารมณ์ที่ซับซ้อน เป็นอารมณ์ที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่ เป็นสิ่งที่แต่ละคนตอบสนองต่อสิ่งที่มากระทบจิตใจ หรือสิ่งคุกคามต่อการรับรู้และหลังจากนั้นก็มาตตะกอนตามความคิดของตนเอง ทำให้เกิดความรู้สึกไม่สบายกาย ไม่สบายใจ การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ได้ส่งผลกระทบในวงกว้างต่อผู้คนในแง่ของความวิตกกังวลว่าตนเองจะเจ็บป่วยจากโรคระบาด นำมาซึ่งความเครียด หดหู่ และความกลัวความกังวลใจ

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยการศึกษาแรงจูงใจในการท่องเที่ยวและแนวโน้มการท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้อาศัยในจังหวัดลำปางหลังการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 โดยประกอบด้วยการศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์ ความกังวลใจต่อสถานการณ์โควิด-19 แรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบบผจญภัยและแบบดั้งเดิม และพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้อาศัยในจังหวัดลำปาง

2. ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดลำปางที่เดินทางท่องเที่ยว ในประเทศไทยหลังการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 อายุระหว่าง 18 - 75 ปี อาศัยอยู่ในจังหวัดลำปางมาแล้วอย่างน้อย 10 ปีซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงใช้สูตรของ Cochran (1977) ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 385 ราย โดยเก็บข้อมูลช่วงเดือน มีนาคม พ.ศ. 2566

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความกังวลใจที่มีต่อสถานการณ์โควิด-19 ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบบผจญภัยและแบบดั้งเดิม ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยว โดยส่วนที่ 2 3 และ 4 ใช้เกณฑ์ Likert Scale 5 ระดับคะแนน และหลักเกณฑ์แปลผลตามเกณฑ์ (ชาญวิทย์ รัฐิธีเจริญศักดิ์, 2533)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

ผลการศึกษา และอภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาแรงจูงใจในการท่องเที่ยวและแนวโน้มการท่องเที่ยวภายในประเทศของผู้อาศัยในจังหวัดลำปาง หลังการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ผู้วิจัยจึงสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการวิจัยประชากรศาสตร์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.30 โดยกลุ่มตัวอย่างมีอายุอยู่ในช่วง 18-25 ปี มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี หรืออนุปริญญา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวนไม่เกิน 15,000 บาท ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัท

ผลการวิจัยด้านความกังวลใจ ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในด้านความกังวลใจที่มีต่อสถานการณ์โควิด-19 ของผู้อาศัยในจังหวัดลำปาง มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย และเมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยพบว่า มีปัจจัยที่ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับ เห็นด้วย ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ และด้านสุขภาพ ตามลำดับ ในส่วนปัจจัยที่ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับ เห็นด้วยปานกลาง ได้แก่ ด้านปฏิสัมพันธ์ในสังคม สอดคล้องกับ อีรณัฐ พุคคิตรีกิจ และณัฐพล อัสสะรัตน์ (2565) พบว่าความกังวลใจทางเศรษฐกิจเป็นสิ่งที่กังวลมากที่สุด รองลงมาคือ ความกังวลใจทางด้านสุขภาพ และความกังวลทางด้านสังคมน้อยที่สุด ตามลำดับ

ผลการวิจัยด้านแรงจูงใจแบบผจญภัย ในการแสดงความคิดเห็นด้านแรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบบผจญภัยภาพรวมของผู้อาศัยในจังหวัดลำปาง มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย และเมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยพบว่า มีปัจจัยที่ความคิดเห็นที่อยู่ใน

ในระดับ เห็นด้วย ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านการเติมพลังให้กับตัวเอง ด้านการเสริมความสัมพันธ์ด้วยประสบการณ์ ด้านการหลีกเลี่ยง ด้านการพัฒนาตัวเอง ด้านการค้นหาตัวเอง ด้านความเชื่อความศรัทธา ด้านการผจญภัย และด้านการมีประสบการณ์ ในท้องถิ่น ในส่วนผลการวิจัย ด้านแรงจูงใจแบบดึงดูด ในการแสดงความคิดเห็นด้านแรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบบดึงดูด ภาพรวมของผู้อาศัยในจังหวัดลำปาง มีระดับความคิดเห็น เห็นด้วย และเมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัยพบว่า มีปัจจัยที่ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 ด้านได้แก่ ด้านความสวยงามและปลอดภัย ในส่วนปัจจัยที่ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับ เห็นด้วย มี 5 ด้านได้แก่ ความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยว ด้านอาหารและกิจกรรมท้องถิ่น ด้านเรื่องราวที่เป็นกระแสนิยม ด้านความเป็นส่วนตัว ด้านนโยบายSHA ตามลำดับ

ผลการวิจัยด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้อาศัยในจังหวัดลำปางในการท่องเที่ยวหลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 ของกลุ่มตัวอย่าง 385 คน พบว่า ผู้ร่วมเดินทางท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางกับครอบครัวโดยเลือกใช้จ่ายนพาหนะด้วยรถยนต์ ชอบเดินทางท่องเที่ยวโซนภาคเหนือ และมีความสนใจในแหล่งท่องเที่ยวประเภทแนวพิก่อน ใช้ระยะเวลาในการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ 3 วัน โดยไม่เข้าร่วมโครงการใดเลยของภาครัฐ ในส่วนของการใช้จ่ายต่าง ๆ ในการท่องเที่ยว ค่าใช้จ่ายที่มากกว่า 2,000 บาท ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าใช้จ่ายอาหาร ค่าใช้จ่ายซื้อสินค้า และค่าใช้จ่ายที่พัก ในส่วนค่าใช้จ่ายที่มากกว่า 1,000 บาท ได้แก่ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ และส่วนค่าใช้จ่ายที่น้อยกว่า 500 บาท ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน และค่าเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว สอดคล้องกับ อีรินุช พุศศักดิ์ศรีกิจ และ ญัฐพล อัสสระรัตน์ (2565) พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยว นิยมมีการเดินทางโดยใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นหลัก นิยมเดินทางท่องเที่ยวในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะชื่นชอบประเภทแหล่งท่องเที่ยวแนวธรรมชาติทั้งทะเลและภูเขา เป็นในลักษณะเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ มีระยะเวลาในการท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ที่ประมาณ 2 – 3 วัน ส่วนใหญ่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการสนับสนุนของภาครัฐ ในส่วนของการใช้จ่ายในการเดินทางจะมีค่าใช้จ่ายโดยเฉลี่ยมากกว่า 1,000 บาท/คน/วัน ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่คือ ค่าอาหาร รองลงมาคือ ค่าเดินทาง และ ค่าที่พัก

ผลวิเคราะห์แรงจูงใจแบบผลักดัน กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า ในส่วนผู้เดินทางและ ผู้ร่วมเดินทาง ได้แก่ ผู้ที่เดินทางคนเดียว ผู้ที่ร่วมเดินทางกับพ่-น้อง และผู้ที่เดินทางร่วมกับเพื่อน/เพื่อนร่วมงานไม่เกิน 4 คน มีแรงจูงใจในการเดินทางแบบผลักดันด้วยการเติมพลังให้กับตัวเองมากที่สุด ส่วนผู้ที่เดินทางกับแฟน/สามี-ภรรยา ครอบครัว และเพื่อน/เพื่อนร่วมงาน 5 คนขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเดินทางแบบผลักดันด้วยการเสริมความสัมพันธ์ด้วยประสบการณ์มากที่สุด ในส่วนผู้ที่มีระยะเวลา 1 - 3 วันในการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบบผลักดันด้วยการเติมพลังให้กับตัวเองมากที่สุด ในส่วนผู้ที่มีค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 500 - มากกว่า 2,000 บาท ในการเดินทางส่วนใหญ่ มีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบบผลักดันด้วยการเสริมความสัมพันธ์ด้วยประสบการณ์ มากที่สุด ส่วนของแรงจูงใจแบบดึงดูด กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า ในส่วนผู้เดินทางและผู้ร่วมเดินทางทุกรูปแบบ ได้แก่ เดินทางคนเดียว เดินทางกับครอบครัว พี่ - น้อง ตลอดจนการเดินทางท่องเที่ยวกับเพื่อนเป็นกลุ่ม ผู้ที่มีระยะเวลา 1 - มากกว่า 5 วันในการท่องเที่ยว และผู้ที่มีค่าใช้จ่าย 500 - 2,000 บาท ในการเดินทางส่วนใหญ่ มีแรงจูงใจในการท่องเที่ยวแบบดึงดูดด้วยความสวยงามและปลอดภัยมากที่สุด

ผลวิเคราะห์ความกังวลใจที่มีต่อสถานการณ์โควิด-19 กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า ในส่วนผู้เดินทางและผู้ร่วมเดินทางส่วนใหญ่ ผู้ที่มีระยะเวลา 1 - มากกว่า 5 วันในการท่องเที่ยว และผู้ที่มีค่าใช้จ่ายน้อยกว่า 500 - มากกว่า 2,000 บาท ในการเดินทางส่วนใหญ่ มีความกังวลใจที่มีต่อสถานการณ์โควิด-19 ด้านเศรษฐกิจมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลวิจัยที่จัดทำขึ้น โดยเฉพาะผลการศึกษาเรื่อง แรงจูงใจแบบดึงดูด กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า ในส่วน ผู้เดินทางและผู้ร่วมเดินทางทุกรูปแบบ ได้แก่ เดินทางคนเดียว เดินทางกับครอบครัว พี่ - น้อง ตลอดจน การเดินทางท่องเที่ยว กับเพื่อนเป็นกลุ่ม ผู้ที่มีระยะเวลา 1 -มากกว่า 5 วันในการท่องเที่ยว และผู้ที่มีค่าใช้จ่าย 500 - 2,000 บาทในการเดินทางส่วนใหญ่ มีแรงจูงใจดึงดูดด้วยความสวยงามและปลอดภัยมากที่สุด ดังนั้นสามารถนำไปต่อยอดแนะนำให้หน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการ วางแผนการสนับสนุนการท่องเที่ยวโดยจัดแพ็คเกจให้เข้ากับกลุ่มนักท่องเที่ยว ระยะเวลาในการท่องเที่ยว รวมถึงค่าใช้จ่ายที่เหมาะสมกับกลุ่มนักท่องเที่ยว และมี การประชาสัมพันธ์ในแหล่งท่องเที่ยวที่เปิดใหม่ที่กำลังเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักเพิ่มขึ้น เพื่อสร้างรายได้ และการประชาสัมพันธ์ไปในตัว ทั้งแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมหรือสถานที่ห้ามพลาดของแต่ละจังหวัด จะต้องเน้นย้ำประชาสัมพันธ์ให้คนที่ยังไม่เคยเดินทางมาหรือเคยเดินทางมาแล้ว กลับมาท่องเที่ยวอีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงาม เน้นความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวเป็นหลัก มีกิจกรรมต่าง ๆ ให้ร่วมสนุกและสร้างความสัมพันธ์ มีการจัดโปรโมชั่น เพื่อกระตุ้นการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวอยากไปเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กองบรรณาธิการ. (2564). *คาด GDP ไทยกลับเข้าสู่ช่วงก่อนเกิด Covid-19 ในปี 2566 จากท่องเที่ยว*. สืบค้นจาก <https://www.tcijthai.com/news/2021/11/current/12066>
- ฉล่องศรี พิมพ์สมพงศ์. (2551). *การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศุภิลา จำปาวัลย์. (2561). ความวิตกกังวลตามสถานการณ์. *วารสารพุทธจิตวิทยา*, 3(1), 13-20.
- ธีรนุช พุคศักดิ์ศรีกิจ และณัฐพล อัสสะรัตน์. (2565). *แรงจูงใจในการท่องเที่ยวและแนวโน้มการท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทยหลังการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรียา แก้วชู. (2563). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวแบบ New Normal หลังการแพร่ระบาดของโควิด-19* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงานคลังจังหวัดลำปาง กลุ่มงานบริหารการคลังและเศรษฐกิจ. (2564). *รายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดลำปาง. ในศาลากลางจังหวัดลำปาง, LAMPANG'S ECONOMIC OUTLOOK*. ลำปาง: สำนักงานคลังจังหวัดลำปาง.
- สำนักงานสถิติจังหวัดลำปาง. (2564). *รายงานการวิเคราะห์สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จังหวัดลำปาง* (รายงานการวิจัย). ลำปาง: สำนักงานสถิติจังหวัดลำปาง.
- The Bangkok Insight Editorial Team. (2020). *มาตรการกระตุ้นการท่องเที่ยว คาดช่วยคืนรายได้ตลาดไทยเที่ยวไทยเพิ่ม 4 หมื่นล้านบาท*. สืบค้นจาก <https://www.thebangkokinsight.com>
- The Bangkok Insight. (2023). *ท่องเที่ยวหลังโควิดปี 2566 ปักหมุดรายได้ 2.8 ล้านล้านบาท*. สืบค้นจาก <https://www.thebangkokinsight.com/news/business/1016305/>